

Evos Rotterdam aanvraag vergunning Natura 2000-activiteit

Additionaliteitstoets

16 december 2025

Kenmerk

R004-1300798RDW-V02-hme-NL

Verantwoording

Titel	Evos Rotterdam aanvraag vergunning Natura 2000-activiteit
Opdrachtgever	Evos Rotterdam B.V.
Projectleider	[REDACTED]
Auteur(s)	[REDACTED]
Tweede lezer	
Uitvoering meet- en inspectiewerk	
Kenmerk	R004-1300798RDW-V02-hme-NL
Aantal pagina's	20 (exclusief bijlagen)
Datum	16 december 2025
Handtekening	Ontbreekt in verband met digitale verwerking. Dit rapport is aantoonbaar vrijgegeven.

Colofon

TAUW bv
Australiëlaan 5
Postbus 3015
3502 GA Utrecht

T [REDACTED]
E [REDACTED]@tauw.com

Inhoud

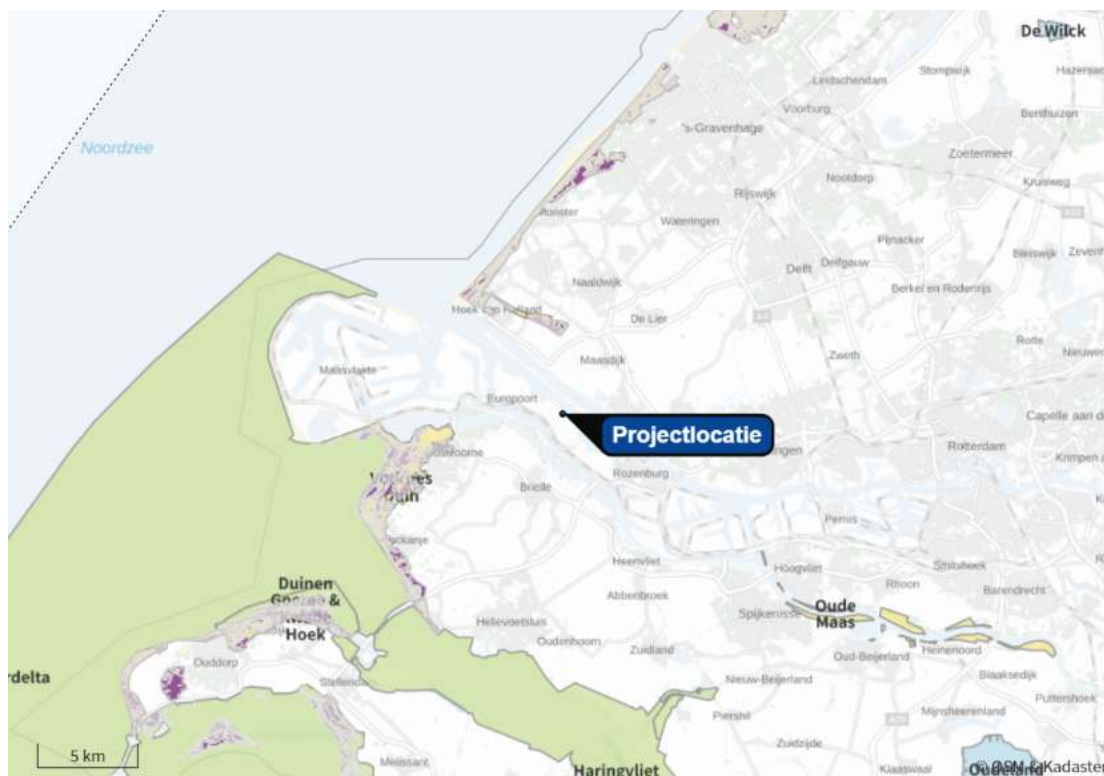
1	Inleiding	4
2	Beschrijving van het beoogde project	5
3	Relevante wet- en regelgeving en jurisprudentie	6
3.1	De bescherming van Natura 2000-gebieden door de Omgevingswet	6
3.2	Over plannen, projecten en vergunningplicht.....	7
3.2.1	Vergunningplicht	7
3.2.2	Voortoets.....	8
3.2.3	Passende beoordeling	8
3.3	RED III richtlijn	9
4	Stap 1: Voortoets.....	10
4.1	Welke storingsfactoren zijn relevant en waarom?.....	10
4.2	Tussenconclusie voortoets.....	13
5	Stap 2: Passende beoordeling	13
5.1	Stikstofgevoelige Natura 2000-gebieden	13
5.2	Tussenconclusie inzet intern salderen als mitigerende maatregel.....	13
6	Stap 3: Voorwaarden intern salderen	14
6.1	Inleiding.....	14
6.2	Toelichting additionaliteitstoets	15
6.3	Geborgde noodzakelijke daling stikstofdepositie in elk van de relevante Natura 2000-gebieden binnen afzienbare termijn.....	16
6.4	Referentiesituatie van Evos als natuurmaatregel.....	18
7	Conclusies	20

1 Inleiding

Evos Rotterdam B.V. (hierna: Evos) bedrijft een inrichting voor de op- en overslag van (bio)methanol, (bio)ethanol en de productie en opslag van formaldehyde, paraformaldehyde en hexamethyleentetramine. Evos is voornemens de dampbehandeling op locatie te herzien en een nieuwe tankput en ligplaats voor binnenvaart te realiseren.

TAUW is door Evos gevraagd de aanvraag van een omgevingsvergunning voor een Natura 2000-activiteit te begeleiden. Het project wordt uitgevoerd in het kader van RED III, de Europese richtlijn voor hernieuwbare energie die als doel heeft om de energietransitie te versnellen, zodat Europa minder afhankelijk wordt van andere landen en tegelijkertijd de Europese klimaatdoelen dichterbij komen. Voor de beoogde situatie moet inzichtelijk gemaakt worden op welke manieren het project van invloed kan zijn op Natura 2000-gebieden. Dit rapport maakt de mogelijke invloed inzichtelijk.

Figuur 1.1 toont de ligging van het projectgebied en de Natura 2000-gebieden in de omgeving. De meest nabije stikstofgevoelige habitats of leefgebieden van soorten zijn gelegen op 4,1 kilometer van het projectgebied in Natura 2000-gebied Solleveld & Kapittelduinen. Andere stikstofgevoelige Natura 2000-gebieden binnen een straal van 25 kilometer betreffen Voornes Duin, Westduinpark & Wapendal, Meijendel & Berkheide, Voordelta, Duinen Goeree & Kwade Hoek en Grevelingen.

Figuur 1.1 Projectlocatie en omliggende Natura 2000-gebieden (groen / blauw / mosterdgeel) en stikstofgevoelige habitats (licht en donkerpaars)

De inrichting van Evos is sinds jaar en dag gevestigd in de Europoort. In de nabijheid van de inrichting liggen enkele Natura 2000-gebieden. De bescherming van Natura 2000-gebieden is geregeld via de Omgevingswet, kortweg Ow. Wanneer de bouw en/of de exploitatie van (wijzigingen van) de inrichting gevolgen heeft voor Natura 2000-gebieden dan *kan* daarvoor een omgevingsvergunning voor een Natura 2000-activiteit noodzakelijk zijn als bedoeld in artikel 5.1 lid 1 onder e Ow.

Evos beschikt over een vergunning Wet natuurbescherming met kenmerk ODH-2020-00029949). Evos beschikt eveneens over een revisievergunning uit 2008 (kenmerk: 20756878/255000). Deze is diverse malen (milieuneutraal) gewijzigd. Met de invoering van de Omgevingswet zijn deze vergunningen van rechtswege omgezet in een vergunning onder de Omgevingswet. De tijdelijke dampverwerking (vergund op 15 januari 2024 met kenmerk 2195506_5414734) komt na implementatie van de RTO's te vervallen.

Hoewel de afgegeven vergunning Wet natuurbescherming aan Evos emissieruimte geeft om het project via interne saldering mogelijk te maken is dit als gevolg van de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van 18 december 2024 niet meer vergunningvrij en alleen – onder bepaalde voorwaarden - met een vergunning toegestaan. Hierop wordt nader ingegaan in paragraaf 3.2. Een van de voorwaarden voor de aanvraag is de passende beoordeling, waarin een additionaliteitstoets is opgenomen. Dit rapport geeft invulling aan de additionaliteitstoets waarmee een omgevingsvergunning voor een Natura 2000-activiteit aangevraagd kan worden.

2 Beschrijving van het beoogde project

Evos Rotterdam is voornemens om 63.000 CBM extra opslagcapaciteit te ontwikkelen voor bio-ethanol, e-methanol en bio-methanol. Dit initiatief ondersteunt de energietransitie door het gebruik van groene methanol als scheepsbrandstof en duurzame grondstof voor de chemische industrie mogelijk te maken, terwijl bio-ethanol bijdraagt aan schonere brandstoffen voor het wegtransport. Ten behoeve van de bunkering van (bio)(m)ethanol naar zeevaart wordt een extra binnenvaartsteiger gerealiseerd.

Evos wil de dampbehandeling anders organiseren door het aanbrengen van diverse wijzigingen, waaronder het plaatsen van twee RTO's (regeneratieve thermische oxidator). Aanleiding voor deze aanpassing is de wens om de op- en overslag activiteiten qua dampbehandeling voor een groot deel los te koppelen van de productieactiviteiten. Dit verhoogt de energie-efficiëntie en de bedrijfszekerheid van de diverse activiteiten door het verminderen van onderlinge afhankelijkheid.

De Europese methanolsector staat op het punt een sterke groei door te maken, voornamelijk gedreven door de inspanningen van de scheepvaart om CO₂-vrij te maken en de geleidelijke vervanging van grijze methanol in de chemische sector. Hoewel de brede vraag na 2030 naar verwachting zal toenemen als gevolg van regeldruk, zijn early adopters nu al bezig de markt vorm te geven.

Als belangrijke Europese bunkerhub is Rotterdam strategisch gepositioneerd om een centrale rol te spelen in de levering van groene methanol. De toenemende import van methanol zal de behoefte aan uitgebreide opslaginfrastructuur vergroten. De belangrijkste groeimotor is de

toepassing van methanol als hernieuwbare scheepsbrandstof, met beschikbaarheid in meer dan 125 grote werelddhavens, waardoor de scheepvaart kan voldoen aan strengere emissieregelgeving.

Het toenemende aantal dual-fuel methanolschepen en nieuwe productieprojecten geven aan dat (bio)methanol de komende drie decennia een belangrijk onderdeel van de vraag naar scheepsbrandstoffen zal worden. Evos Rotterdam levert al kleine hoeveelheden biomethanol voor bunkering. Om deze activiteiten op te schalen en de energietransitie volledig te ondersteunen, zijn extra opslagtanks en een eigen bunkersteiger essentieel.

3 Relevante wet- en regelgeving en jurisprudentie

3.1 De bescherming van Natura 2000-gebieden door de Omgevingswet

De Europese biodiversiteit wordt door de Europese Unie beschermd en waar nodig hersteld door het beschermen van planten- en diersoorten en door het beschermen van gebieden. Samen vormen die gebieden een samenhangend netwerk, 'Natura 2000' geheten. De bescherming van Natura 2000 is vanuit de Europese Unie juridisch geregeld via een tweetal Europese richtlijnen, te weten de Vogelrichtlijn uit 1979 en de Habitatrichtlijn uit 1992. De lidstaten van de Europese Unie zijn verplicht tot het aanwijzen en beschermen van de soorten en de gebieden en het verwerken van de beide Europese richtlijnen in de nationale wet- en regelgeving.

In Nederland is dat sinds 2005 het geval. In totaal hebben ongeveer 160 natuurgebieden een beschermde status als Natura 2000-gebied. Het uiteindelijke doel van Natura 2000 is het bereiken van de landelijk gunstige staat van instandhouding voor alle door de richtlijnen beschermde soorten en habitats. Hiervoor is vereist dat het goed genoeg gaat met de soort of habitat om het voortbestaan ervan in Nederland op de lange termijn te garanderen. De aanwijzing van Natura 2000-gebieden en de wijziging van aanwijzingsbesluiten is een bevoegdheid van de Minister van LNV (artikel 2.44 Ow).

De natuurdoelen die in Natura 2000-gebieden moeten worden bereikt, worden instandhoudingsdoelstellingen genoemd. Die zijn vastgelegd in aanwijzingsbesluiten per gebied (artikel 3.58 Bkl). In het beheerplan staat wat er moet gebeuren om de natuurdoelen voor dat gebied te halen en wie dat gaat doen. Dit moet zorgen voor een situatie waarin de natuur effectief wordt beschermd en waarbij ook rekening wordt gehouden met menselijk medegebruik. Per soort of habitat is daarin aangegeven of behoud van de huidige aantallen/arealen voldoende is, of een uitbreiding, of een verbetering nodig is. In de beheerplannen zijn de instandhoudingsdoelstellingen uitgewerkt in ruimte, omvang en tijd. Onderscheid wordt gemaakt in:

- Instandhoudingsmaatregelen, maatregelen gericht op het behouden, uitbreiden of verbeteren van de kwaliteit van habitattypen en leefgebieden van soorten door bijvoorbeeld maaien, begrazen, peilbeheer en dergelijke Wettelijk kader: artikel 6 lid 1 Habitatrichtlijn en art. 3.59 Bkl
- Passende maatregelen, preventieve maatregelen die nodig zijn om (significante) verslechtingen en verstoringen op (natuurwaarden in) Natura 2000-gebieden te voorkomen (of te herstellen) en die dus genomen moeten worden wanneer de 'gewone'

instandhoudingsmaatregelen om de instandhoudingsdoelstellingen te kunnen halen niet volstaan (artikel 6 lid 2 Habitatrichtlijn en art. 3.59 Bkl)

3.2 Over plannen, projecten en vergunningplicht

3.2.1 Vergunningplicht

Op grond van artikel 5.1, eerste lid, onder e, van de Omgevingswet is een omgevingsvergunning nodig voor het verrichten van een 'Natura 2000-activiteit'. Daarbij is een 'Natura 2000-activiteit' als volgt gedefinieerd:

'Natura 2000-activiteit: activiteit, inhoudende het realiseren van een project als bedoeld in artikel 6, derde lid, van de habitatrichtlijn dat niet direct verband houdt met of nodig is voor het beheer van een Natura 2000-gebied, maar afzonderlijk of in combinatie met andere plannen of projecten significante gevolgen kan hebben voor een Natura 2000-gebied;'

Er is – kort samengevat – een omgevingsvergunning voor een 'Natura 2000-activiteit' nodig (hierna: vergunning), als er sprake is van een (gewijzigd) project dat mogelijk significante gevolgen kan hebben voor een Natura 2000-gebied. Voor bestaande vergunde activiteiten – zoals bij Evos – volgt daaruit dat beoordeeld moet worden of de beoogde voortzetting nog kan worden beschouwd als de voortzetting van één-en-hetzelfde project, waarvoor dus ook al eerder een natuurtoestemming is verleend. Als niet langer sprake is van de voortzetting van één-en-hetzelfde project dan is sprake van een gewijzigd (en daarmee nieuw) project waarvan moet worden beoordeeld of daarvoor een vergunning nodig is.

Of een project significante gevolgen heeft (vergunningplicht) wordt beoordeeld in een ecologische voortoets (**stap 1**). In deze beoordeling mogen alleen de gevolgen van het (gewijzigde) project (inclusief inherente standaardonderdelen) worden betrokken. Hierbij gaat het om het gehele beoogde (nieuwe/gewijzigde) project en niet alleen de voorgenomen wijziging van het bestaande project. Er is geen natuurvergunning nodig als - kort samengevat - op grond van objectieve gegevens is uitgesloten dat een project significante gevolgen kan hebben voor Natura 2000-gebieden. Onder 'significante gevolgen' worden in dit verband gevolgen verstaan voor één of meer instandhoudingsdoelstellingen in één of meer Natura 2000-gebieden. Wanneer niet met zekerheid en op voorhand kan worden uitgesloten dat instandhoudingsdoelstellingen van een soort of habitatype door een plan of project geschaad worden wordt (per definitie) gesproken van significante gevolgen.

Indien significante gevolgen niet op grond van objectieve gegevens uitgesloten kunnen worden is een natuurvergunning nodig, waarvoor dus een aanvraag zal moeten worden opgesteld en ingediend. Deze vergunning kan slechts worden verleend op basis van een uitgebreidere ecologische onderbouwing: een **passende beoordeling (stap 2)** of - als niet in een passende beoordeling verzekerd kan worden dat het project de natuurlijke kenmerken van het Natura 2000-gebied niet aantast - een zogeheten **ADC-toets (stap 3)**.¹¹

In deze rapportage wordt de beoordeling aan de hand van deze stappen uitgevoerd.

3.2.2 Voortoets

Het gebruik van de installaties moeten samen met de rest van de inrichting beschouwd worden als één project in de zin van de Omgevingswet. In dit onderzoek wordt dan ook nagegaan of dit gehele beoogde project gevolgen kan hebben voor Natura 2000-gebieden, en zo ja welke gevolgen.

3.2.3 Passende beoordeling

In de passende beoordeling wordt gedetailleerd in kaart gebracht wat de effecten (kunnen) zijn op de natuurwaarden in Natura 2000-gebieden en indien nodig en beschikbaar welke mitigerende maatregelen (om eventuele schadelijke gevolgen te voorkomen of te verminderen) mogelijk genomen moeten worden. Hierbij wordt rekening gehouden met de instandhoudingsdoelstellingen per Natura 2000-gebied. De significantie van de gevolgen moet worden beoordeeld in het licht van de specifieke milieukenmerken en omstandigheden van het betreffende Natura 2000-gebied. Ook moet rekening worden gehouden met eventuele cumulatieve effecten van andere plannen of projecten, waarvoor wel al toestemming is verleend, maar die nog niet (geheel) zijn uitgevoerd. Onzekere toekomstige gebeurtenissen kunnen buiten beschouwing blijven in de cumulatietoets.

In een passende beoordeling kan rekening worden gehouden met de effecten van de volgende maatregelen:

- Intern en extern salderen: samengevat, houdt saldering in dat er rekening wordt gehouden met toe- en afnames van stikstofdepositie van (andere) activiteiten op Natura 2000-gebieden. Het gaat dus in feite om het vergelijken (tegenover elkaar 'wegstrepen') van de stikstofdepositie van activiteiten, namelijk: de stikstofdepositie van de referentiesituatie en de beoogde situatie. Bij het intern salderen vermindert een initiatiefnemer de stikstofdepositie van de activiteiten binnen het eigen project en/of de locatie en bij extern salderen daarbuiten. Omdat in dit geval gebruik wordt gemaakt van intern salderen worden die voorwaarden hieronder toegelicht. Onder bepaalde voorwaarden mag het salderen met een (geldende) natuur- en/of milieutoestemming worden betrokken in de passende beoordeling. De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State heeft deze voorwaarden aan interne saldering op 18 december 2024 expliciet gemaakt. Interne saldering is toegestaan onder de volgende voorwaarden:
 1. **De (verwachte) voordelen van de maatregel (salderen) moeten vaststaan:** de te verwachte voordelen van de inzet van het salderen moeten vaststaan ten tijde van passende beoordeling. De Raad van State gaat ervan uit dat dit het geval is bij salderen
 2. **Borging (verzekering) beëindiging activiteiten en stikstofdepositie**
 - 2.1 Borging daadwerkelijke en tijdige beëindiging activiteiten: er moet geborgd worden dat de positieve maatregelen zijn geëffectueerd (wijzigen/beëindigen bestaande situatie) voordat de stikstofdepositie van het beoogde (gewijzigde of nieuwe) project zich voordoet
 - 2.2 Borging voorkomen dubbele inzet stikstofdepositie: er dient gewaarborgd te zijn dat de natuurvergunning of milieutoestemming waarmee wordt gesaldeerd (referentiesituatie) uitsluitend kan worden ingezet voor het beoogde project. Oftewel: de dubbele inzet van stikstofdepositie moet worden voorkomen

3. **Additionaliteitstoets:** het salderen kan alleen worden ingezet als deze maatregel ('saldo' referentiesituatie) niet nodig is om de natuur te behouden of te herstellen of om verslechtering te voorkomen (dus geen noodzakelijke instandhoudings- of passende maatregel). Simpel gezegd: als het 'saldo' van de referentiesituatie niet ten goede hoeft te komen aan de natuurwaarden in de Natura 2000-gebieden

Als gesaldeerd wordt met de eigen natuurtoestemming - zoals bij Evos - dan wordt in de regel voldaan aan de voorwaarden 1 en 2 door het stellen van voorschriften in de nieuwe/gewijzigde natuurvergunning of het intrekken wijzigen van eerdere vergunningen.

- (Overige) Mitigerende maatregelen, gericht op het beperken en verminderen van eventuele (schadelijke) effecten. Bijvoorbeeld het terugdringen van bronemissies en/of effectgerichte (herstel-) maatregelen

3.3 RED III richtlijn

Van belang voor de situatie van Evos is de RED III richtlijn (Richtlijn (EU) 2023/2413), die op 20 november 2023 in werking is getreden. RED III is de 3e versie van de Europese richtlijn voor hernieuwbare energie. De herziene richtlijn heeft als doel om de energietransitie te versnellen, zodat Europa minder afhankelijk wordt van het buitenland en tegelijkertijd de Europese klimaatdoelen dichterbij komen. De Richtlijn voor Hernieuwbare Energie bevat een op Europees niveau bindende doelstelling voor het aandeel hernieuwbare energie. Deze doelstelling is met RED III aangescherpt ten opzichte van eerdere versies van de richtlijn.

De richtlijn stelt een bindende doelstelling voor het aandeel hernieuwbare energie in het totale Europese verbruik vast van ten minste 42,5 % in 2030 met een vrijwillige extra bijdrage van 2,5 %, waarmee het totaal op 45 % uitkomt.

De RED III richtlijn stelt geen separate, nationaal verplichte doelstelling vast voor de lidstaten wat betreft het aandeel hernieuwbare energie in het totale verbruik. Wel moet elke lidstaat brandstofleveranciers de verplichting opleggen om ervoor te zorgen dat de hoeveelheid aan de vervoerssector geleverde hernieuwbare brandstoffen en hernieuwbare elektriciteit leidt tot (artikel 25, RED III):

- Een aandeel hernieuwbare energie in het eindverbruik van energie in de vervoerssector van ten minste 29 % in 2023, of;
- Een reductie van de broeikasgasintensiteit van ten minste 14,5 % tegen 2030, vergeleken met het in artikel 27, lid 1, punt b, vastgestelde referentiescenario, in overeenstemming met een door de lidstaat vastgesteld indicatief traject

Elke lidstaat draagt nationaal bij aan de Europese doelstelling van 42,5 % hernieuwbare energie. De Europese Commissie verwacht op basis van de indicatieve formule die in de Governance Verordening is vastgelegd een bijdrage van Nederland van 39 %, en een 14 % reductie van de broeikasgasintensiteit in transport door gebruik van hernieuwbare energie.

Een belangrijk onderdeel van de RED III richtlijn richt zich op het versnellen van procedures rond natuur- en milieuvergunningen. De doelstellingen en de mogelijkheden die deze richtlijn biedt voor het versnellen van de energietransitie zijn beschreven in de kamerbrief van de Minister voor

Klimaat en Energie (Tweede Kamer der Staten-Generaal, 2024). Voor Nederland houdt dit onder andere in dat er gebieden aangewezen moeten worden die versneld ingezet kunnen worden voor hernieuwbare energie en de daarvoor benodigde infrastructuur (gebieden voor versnelde uitrol van hernieuwbare energie). Het proces om deze versnellingsgebieden aan te wijzen zal uiterlijk 21 februari 2026 afgerond zijn. De Rotterdamse haven valt onder de Rijksprogramma's RES Rotterdam-Den Haag, CES Rotterdam-Moerdijk en NOVEX. Daarmee is potentiële aanwijzing als RED III versnellingsgebied geborgd.

Voor de versnellingsgebieden als bedoeld in de RED III-richtlijn (zie paragraaf 3.3) worden een plan-MER en zo nodig een passende beoordeling op gebiedsniveau gemaakt (Tweede Kamer der Staten-Generaal, 2024). In een versnellingsgebied is daarom geen MER en passende beoordeling op individueel projectniveau nodig. Bij deze toetsen op gebiedsniveau wordt bekeken of – eventueel na toepassing van de nodige mitigerende maatregelen – er geen significante effecten optreden. Het uitgangspunt is dat er vervolgens bij de concrete projecten die binnen deze gebieden worden gerealiseerd, geen (significant) negatieve effecten optreden voor milieu, voor Natura 2000-gebieden en voor beschermde soorten. De projecten worden nog wel in een snelle procedure door het bevoegd gezag gescreend.

Momenteel zijn er nog geen versnellingsgebieden aangewezen in Nederland, omdat de procedure voor aanwijzing nog loopt. Het proces om deze versnellingsgebieden aan te wijzen zal uiterlijk 21 februari 2026 afgerond zijn. De Rotterdamse haven valt onder de Rijksprogramma's RES Rotterdam-Den Haag, CES Rotterdam-Moerdijk en NOVEX. Daarmee is potentiële aanwijzing als RED III versnellingsgebied geborgd.

De Minister van Klimaat en Energie heeft in een Kamerbrief vermeld dat implementatie van de richtlijn ook langer kan duren dan de EU-termijnen vereisen, maar dat zo snel mogelijke implementatie het streven is. Er zal tegelijkertijd al zoveel mogelijk gewerkt worden conform RED III. Aan een aantal artikelen wordt reeds uitvoering gegeven in huidige wet- en regelgeving of beleid. Een deel van de uitvoering betreft ook feitelijk handelen dat geen wettelijke grondslag behoeft of kan plaatsvinden op basis van reeds bestaande wettelijke grondslagen.

4 Stap 1: Voortoets

4.1 Welke storingsfactoren zijn relevant en waarom?

In tabel 4.1 is een overzicht opgenomen van de onderzochte storingsfactoren per Natura 2000-gebied. Per storingsfactor is bekeken voor welke beschermde natuurgebieden die relevant kan zijn en daarna welke de voor die specifieke storingsfactor gevoelige natuurwaarden zijn.

Tabel 4.1 Overzicht van de onderzochte storingsfactoren per Natura 2000-gebied binnen een straal van 25 kilometer van het projectgebied

Natura 2000-gebied	Emissies lucht	Emissies oppervlakte water	Koelwater	Grondwater onttrekking	Geluid	Licht	Areaalverlies
Reikwijdte effect (indicatief, in km)	< 25 km	< 1 km	< 1 km	< 1 km	2 km	< 1 km	< 1 km
Duinen Goeree & Kwade Hoek	X	-	-	-	-	-	-
Grevelingen	X	-	-	-	-	-	-
Haringvliet	X	-	-	-	-	-	-
Meijndel & Berkheide	X	-	-	-	-	-	-
Oude Maas	X	-	-	-	-	-	-
Solleveld en Kapittelduinen	X	-	-	-	-	-	-
Voordelta	X	-	-	-	-	-	-
Voornes Duin	X	-	-	-	-	-	-
Westduinpark & Wapendal	X	-	-	-	-	-	-

Toelichting	
X	Factor onderzocht in verband met reikwijdte van effect van storingsfactor; gebied niet gevoelig
X	Factor onderzocht in verband met reikwijdte van effect van storingsfactor; gebied mogelijk (deels) gevoelig
-	Factor niet verder onderzocht omdat uit het onderzoek blijkt dat effect van storingsfactor ontbreekt

De meeste van de storingsfactoren in tabel 4.1 hebben een relatief beperkte reikwijdte, en hebben alleen al om die reden geen invloed op Natura 2000-gebieden.

De volgende conclusies kunnen worden getrokken over de storingsfactoren die van invloed kunnen zijn op Natura 2000-gebieden:

- **Areaalverlies en versnippering.** Niet van toepassing omdat oppervlakteverlies van Natura 2000-gebieden niet optreedt
- **Grondwateronttrekking.** Evos onttrekt voor het beoogde project geen grondwater op reguliere basis. Voor grondsanereringen of bouwprojecten wordt soms grondwater bemalen; de effecten hiervan reiken echter nooit buiten de grenzen van de inrichting en hebben dus geen gevolgen voor Natura 2000-gebieden of andere beschermde natuurgebieden

- **Licht.** De verlichting van het Evos-terrein heeft geen invloed op Natura 2000-gebieden. Voor Voornes Duin geldt dat dit het enige Natura 2000-gebied is dat hierdoor geschaad zou kunnen worden. De soorten en habitattypen waarvoor dit gebied is aangewezen zijn ofwel niet gevoelig voor licht of de leefgebieden komen op relatief grote afstand van Evos voor. Bovendien is de drukke en verlichte N15 tussen het terrein van Evos en het Voornes Duin gelegen zodat effecten van bouw of exploitatie van het beoogde project op voorhand zijn uitgesloten
- **Geluid en trillingen.** Geluid en trillingen van het Evos-terrein heeft geen invloed op Natura 2000-gebieden, vanwege de afstand tot deze gebieden. Voor Voornes Duin geldt dat dit het enige Natura 2000-gebied is dat hierdoor geschaad zou kunnen worden. De soorten en habitattypen waarvoor dit gebied is aangewezen zijn ofwel niet gevoelig voor geluid en trillingen of de leefgebieden komen op relatief grote afstand van Evos voor. Bovendien is de drukke N15 tussen het terrein van Evos en het Voornes Duin gelegen zodat effecten door geluid en trillingen van bouw of exploitatie van het beoogde project op voorhand zijn uitgesloten
- **Inname en lozing van koel- of proceswater en lozing van opgewarmd koelwater en stoffen op de haven.** Evos gebruikt geen koelwater dat uit het oppervlaktewater rond de site wordt ingenomen, maar uitsluitend een (beperkte) hoeveelheid drinkwater. Inname van (koel- of proces-) water en lozing van opgewarmd koelwater en stoffen op de haven (Beerkanaal en/of Dintelhaven) is dus niet aan de orde. Daarom zijn effecten op vissen (bijvoorbeeld fint, elft, rivierprik en zeeprik) en zeezoogdieren (zeehonden, bruinvis) met een instandhoudingsdoelstelling in Natura 2000-gebieden als de Voordelta uitgesloten. Ook op andere Natura 2000-gebieden, soorten of habitattypen is geen sprake van effecten.
Wel kan bij calamiteiten water uit de haven worden ingenomen dat als bluswater kan worden gebruikt. Dit water wordt ook ingenomen voor het testen en spoelen van het bluswaternet. Gelet op het incidentele karakter daarvan heeft dit geen gevolgen voor de instandhoudingsdoelstellingen voor Natura 2000-gebieden

Er kan worden geconcludeerd dat negatieve effecten door voornoemde storingsfactoren op voorhand met zekerheid kunnen worden uitgesloten.

Voor wat betreft de luchtemissies geldt echter de volgende, afwijkende constatering:

- **Luchtemissies.** Zonder rekening te houden met saldering kunnen significante effecten van stikstofdepositie als gevolg van de bouw en/of de exploitatie van het beoogde project niet op voorhand uitgesloten worden gelet op de gevoeligheid van de relevante Natura 2000-gebieden daarvoor en de bestaande, voor een aantal van de gevoelige habitattypen en leefgebieden al te hoge stikstofdepositie (hoofdstuk 5). Dat maakt dat het project vergunningplichtig is als Natura 2000-activiteit waarvoor een passende beoordeling nodig is. . Meer informatie hierover is te vinden in de rapportage van het stikstofdepositieonderzoek met kenmerk R002-1300798SMM-V04, d.d 27 november 2025. (Dit onderzoek is meegeleverd bij de vergunningaanvraag). Deze mogelijke effecten kunnen worden voorkomen door intern te salderen. De stikstofdepositie die door het beoogde project wordt veroorzaakt past binnen de onherroepelijk aan Evos verstrekte natuurtoestemming

4.2 Tussenconclusie voortoets

Significante effecten op de instandhoudingsdoelstellingen van Natura 2000-gebieden kunnen op voorhand en met zekerheid worden uitgesloten (tabel 4.1), behalve waar het gaat om het effect 'luchtemissies. Zonder rekening te houden met saldering kunnen significante effecten van stikstofdepositie niet op voorhand uitgesloten worden gelet op de gevoeligheid van de relevante Natura 2000-gebieden daarvoor en de bestaande, voor een aantal van de gevoelige habitattypen en leefgebieden is namelijk al een te hoge stikstofbelasting. Doordat significante effecten van stikstofdepositie niet op voorhand zijn uitgesloten, is sprake van een vergunningplicht en is een passende beoordeling nodig. Alleen dit effect is nog nader onderzocht in de passende beoordeling. In hoofdstuk 5 wordt hier nader op ingegaan.

5 Stap 2: Passende beoordeling

5.1 Stikstofgevoelige Natura 2000-gebieden

Om de omvang van de hoeveelheid stikstofdepositie in kaart te brengen, is een AERIUS-berekening uitgevoerd. Hiervoor wordt verwezen naar de rapportage van stikstofdepositieonderzoek met kenmerk R002-1300798SMM-V04, d.d 27 november 2025.

Met AERIUS Calculator wordt de stikstofdepositie berekend op stikstofgevoelige natuurwaarden in Natura 2000-gebieden zoals weergegeven in onderstaande tabel.

Tabel 5.1 De stikstofgevoelige Natura 2000-gebieden waarop een toename in stikstofdepositie is berekend voor enkel de beoogde situatie

Natura 2000-gebied	Maximale stikstofdepositie, enkel beoogde situatie (mol/ha/jaar)
Solleveld & Kapittelduinen	0,48
Voornes Duin	0,23
Westduinpark & Wapendal	0,12
Meijendel & Berkheide	0,09
Voordelta	0,08
Duinen Goeree & Kwade Hoek	0,06
Grevelingen	0,05

5.2 Tussenconclusie inzet intern salderen als mitigerende maatregel

Beoordeeld dient te worden of op basis van het onderzoek in de passende beoordeling – eventueel met de inzet van mitigerende maatregelen - de zekerheid kan worden verkregen dat het project geen natuurlijke kenmerken van het Natura 2000-gebied aantast.

De stikstofdepositiebijdrage van het beoogde project is te groot om op voorhand te kunnen uitsluiten dat sprake is van significante effecten op instandhoudingsdoelstellingen van Natura 2000-gebieden. Dat betekent dat mogelijkheden voor mitigatie onderzocht moeten worden om significante effecten alsnog te voorkomen en daarmee te verzekeren dat de het beoogde project de natuurlijke kenmerken van de relevante Natura 2000-gebieden niet aantast. Om die reden wordt het intern salderen met de natuurtoestemming van Evos ingezet. Volgens voornoemd

stikstofdepositieonderzoek wordt na de inzet van deze maatregel (per saldo) geen stikstofdepositiebijdrage op de natuurwaarden in Natura 2000-gebieden berekend.

In hoofdstuk 6 wordt toegelicht dat en waarom aan de voorwaarden voor intern salderen wordt voldaan en dat deze maatregelen dus in de passende beoordeling kunnen worden betrokken.

6 Stap 3: Voorwaarden intern salderen

6.1 Inleiding

Interne saldering is volgens de Raad van State een mitigerende maatregel, die alleen mag worden ingezet als aan drie voorwaarden wordt voldaan. Daarbij geldt dat als gesaldeerd wordt met de eigen natuurtoestemming - zoals bij Evos – de Raad van State aanneemt dat aan de voorwaarden 1 en 2 wordt voldaan door het stellen van voorschriften in de nieuwe/gewijzigde natuurvergunning of het intrekken/wijzigen van eerdere vergunningen. Met deze aanvraag zal in ieder geval de natuurtoestemming van Evos wijzigen, waardoor reeds aan deze voorwaarden wordt voldaan.

Aanvullend daarop geldt hetgeen hieronder nog is opgenomen.

1. **De (verwachte) voordelen van de maatregel (salderen) moeten vaststaan:** de te verwachte voordelen van de inzet van het salderen moeten vaststaan ten tijde van passende beoordeling.
Toepassing Evos: De Raad van State stelt dat dit het geval is bij salderen, zoals in dit geval ook plaatsvindt bij het beoogde project van Evos. Met voornoemd stikstofdepositieonderzoek is aangetoond dat er (na saldering) geen toename van stikstofdepositie op de Natura 2000-gebieden is.
2. **Borging (verzekering) beëindiging activiteiten en stikstofdepositie**
 - 2.1 Borging daadwerkelijke en tijdige beëindiging activiteiten: er moet geborgd worden dat de positieve maatregelen zijn geëffectueerd (wijzigen/beëindigen bestaande situatie) voordat de stikstofdepositie van het beoogde (gewijzigde of nieuwe) project zich voordoet.
 - 2.2. Borging voorkomen dubbele inzet stikstofdepositie: er dient gewaarborgd te zijn dat de natuurvergunning of milieutoestemming waarmee wordt gesaldeerd (referentiesituatie) uitsluitend kan worden ingezet voor het beoogde project. Oftewel: de inzet van dubbele stikstofdepositie moet worden voorkomen.
Toepassing Evos: Dit wordt verzekerd door het besluit op deze aanvraag voor een gewijzigde natuurtoestemming voor alle activiteiten op de inrichting van Evos.
3. **Additionaliteitstoets:** het salderen kan alleen worden ingezet als deze maatregel ('saldo' referentiesituatie) niet nodig is om de natuur te behouden, herstellen of verslechtering te voorkomen (dus geen noodzakelijke instandhoudings- of passende maatregel). Simpel gezegd: als het 'saldo' van de referentiesituatie niet ten goede hoeft te komen aan de natuurwaarden in de Natura 2000-gebieden.
Toepassing Evos: dit vergt een uitgebreidere beoordeling die in dit hoofdstuk verder wordt toegelicht (zie paragrafen 6.2 tot en met 6.4).

6.2 Toelichting additionaliteitstoets

Op basis van de (Europese) Habitatrichtlijn moeten lidstaten (waaronder Nederland) verschillende maatregelen treffen om uiteindelijk een gunstige staat van instandhouding van (de natuurwaarden in) de Natura 2000-gebieden te bereiken. Hierbij kan onder andere onderscheid worden gemaakt tussen, samengevat:

1. Instandhoudingsmaatregelen: maatregelen om de in de aanwijzingsbesluiten opgenomen instandhoudingsdoelstellingen (bijvoorbeeld het behouden of verbeteren van natuurwaarden) van de Natura 2000-gebieden te behalen
2. Passende maatregelen: maatregelen om (significante) verslechtingen en verstoringen op (natuurwaarden in) Natura 2000-gebieden te voorkomen

Het salderen zou ook als een instandhoudingsmaatregel of passende maatregel kunnen worden ingezet. Als een natuurtoestemming inderdaad als (geschikte) instandhoudings- of passende maatregel kan dienen, mag een (nieuwe) natuurtoestemming alleen op basis van het salderen worden verleend als deze maatregel niet (volledig) nodig is om de natuur te behouden, herstellen of om verslechting te voorkomen. Oftewel: geconcludeerd wordt dat het salderen niet nodig is als instandhoudings- of passende maatregel. Dat is de additionaliteitstoets. Bepalend is dus of maatregelen niet al “nodig zijn” in het licht van artikel 6 lid 1 of lid 2 Hrl. Een maatregel moet additioneel zijn.

De feitelijke uitwerking van deze toets is – op basis van de jurisprudentie van de Raad van State - als volgt:

- De additionaliteitstoets moet zien op het gedeelte van de referentiesituatie dat wordt ingezet
- Als het om een gewijzigd project gaat, geldt de additionaliteitstoets dus niet alleen voor de gewijzigde onderdelen van een project, maar ook voor de continuering van de bestaande en vergunde situatie (die ongewijzigd blijft) die weer opnieuw meegenomen wordt
- In de passende beoordeling (aanvraag) moeten de gegevens worden opgenomen op basis waarvan het bevoegd gezag kan beoordelen of voldaan wordt aan de additionaliteitstoets
- Daarbij is relevant in hoeverre een maatregel (zoals de inzet van de natuurvergunning van Evos) daadwerkelijk geschikt is om als instandhoudings- of passende maatregel te dienen
- Het bevoegd gezag moet die beoordeling vervolgens uitvoeren bij het beoordelen van de aanvraag. Als het bevoegd gezag besluit dat gesaldeerd kan worden en de referentiesituatie een geschikte passende maatregel is, moet het bevoegd gezag in de natuurvergunning motiveren op welke andere wijze invulling wordt gegeven aan de verplichting om instandhoudings- en passende maatregelen te treffen
- Als sprake is van een geschikte maatregel, dan moet uiteindelijk in de vergunning gemotiveerd worden dat het gedeelte van de referentiesituatie dat wordt ingezet als mitigerende maatregel niet nodig is als instandhoudings- of passende maatregel
- Daarbij wordt afgeleid dat de volgende motivering per maatregel moet worden gegeven:
 - **Geen noodzakelijke instandhoudingsmaatregel**: motiveren dat het behoud dan wel herstel van de gunstige staat van instandhouding van de natuurwaarden op gebiedsniveau (per Natura 2000-gebied) door andere instandhoudingsmaatregelen is gewaarborgd. Dit moeten concrete maatregelen zijn; de verwijzing naar een beheerplan of landelijk en provinciaal beleid is onvoldoende. Als een blijvende daling van stikstofdepositie nodig is, dan moet het bevoegd gezag aannemelijk maken dat een (blijvende) daling van stikstofdepositie in het Natura 2000-gebied wordt gerealiseerd. Dan

moet het bevoegd gezag dus aangeven welke andere concrete maatregelen worden genomen om de stikstofdepositie te laten dalen

- **Geen noodzakelijke passende maatregel:** motiveren op welke wijze invulling wordt gegeven aan de beoordelingsruimte bij de keuze tussen passende maatregelen. Het bevoegd gezag kan – dat hoeft dus niet – dat doen door uit te leggen 1) welke andere maatregelen zijn of zullen worden getroffen, 2) binnen welk tijdspad deze maatregelen worden uitgevoerd en 3) wanneer verwacht wordt (tijdspad) dat deze effectief zijn. We gaan er voor de zekerheid van uit dat bij activiteiten die stikstofdepositie veroorzaken op overbelaste natuurwaarden én die daardoor dreigen te verslechteren, passende maatregelen nodig die onder meer gericht zijn op de daling van stikstofdepositie in het Natura 2000-gebied. Het bevoegd gezag dient dan uit te leggen met 1) welke maatregelen uitvoering wordt of zal worden gegeven aan de noodzakelijke daling van stikstofdepositie binnen een 2) afzienbare termijn

Concluderend, moet onderbouwd worden dat sprake is van een:

- Geborgde natuurmaatregelen in alle relevante stikstofgevoelige Natura 2000-gebieden. Geborgde noodzakelijke daling van stikstofdepositie in alle relevante stikstofgevoelige natuurwaarden in Natura 2000-gebieden binnen een afzienbare termijn; en
- (Daarmee de) onderbouwing dat de referentiesituatie van Evos geen 'natuurmaatregel' (dus geen instandhoudings- en/of passende maatregel) kan zijn dan wel is als bedoeld in resp. de artikelen 6 lid 1 en 6 lid 2 van de Habitatrichtlijn

In het navolgende worden deze drie aspecten nader toegelicht. Op basis van deze gegevens kan door het bevoegd gezag worden geconcludeerd dat het salderen met de natuurtoestemming Evos – voor zover dit al een geschikte en daarmee in te zetten maatregel is - niet nodig is om de natuur te behouden, herstellen of om verslechtering te voorkomen en dus voldaan wordt aan de additionaliteitstoets.

6.3 Geborgde noodzakelijke daling stikstofdepositie in elk van de relevante Natura 2000-gebieden binnen afzienbare termijn

In zeven Natura 2000-gebieden (namelijk Voornes Duin, Solleveld & Kapittelduinen, Voordelta, Westduinpark & Wapendal, Meijendel & Berkheide, Duinen Goeree & De Kwade Hoek en Grevelingen) is, door reeds getroffen bron- en herstelmaatregelen, sprake van een dalende trend van stikstofdepositie. Een samenvatting van de prognose van de dalende trend van de hoeveelheid stikstofdepositie per Natura 2000-gebied is weergegeven in tabel 6.1. Zoals in de tabel weergegeven, zal door vastgesteld (en deels uitgevoerd) beleid de trend ook in de toekomst voor de Natura 2000-gebieden worden gecontinueerd.

Tabel 6.1 Prognose ontwikkeling stikstofdepositie 2020-2040 per relevant Natura 2000-gebied (bron: www.monitor.aerius.nl, dataset M23)

Natura 2000-gebied	Percentage daling prognose stikstofdepositie 2020-2030	Percentage daling prognose stikstofdepositie 2030-2040
Voornes Duin	7 %	16 %
Solleveld & Kapittelduinen	7 %	17 %

Voordelta	9 %	5 %
Westduinpark & Wapendal	5 %	0 %
Meijendel & Berkheide	8 %	3 %
Duinen Goeree & De Kwade	10 %	1 %
Hoek		
Grevelingen	10 %	1 %

Uit tabel 6.1 volgt dat als gevolg van vaststaand beleid in elk van de voor stikstofdepositie gevoelige Natura 2000-gebieden sprake is van een aanzienlijke daling van de depositie. In de periode 2020 - 2030 bedraagt deze daling, variërend per gebied, 5 tot 10 %. In de periode 2030 – 2040 wordt een verdere daling verwacht met nog eens maximaal 17 %. De daling in die periode is overigens niet in alle Natura 2000-gebieden even sterk: in drie Natura 2000-gebieden is de daling in de periode 2030 – 2040 maximaal 1 %.

Maatregelen

De data in tabel 6.1 is afkomstig uit AERIUS Monitor, dataset M23. In die dataset is al het beleid meegenomen dat vaststond voor 1 mei 2022. Maatregelen die na 1 mei 2022 zijn vastgesteld of voorgenomen zijn niet meegenomen in de dataset waarop AERIUS Monitor M23 zich baseert, de KEV 2022. Dat betekent ook dat de stikstofreducties van deze maatregelen niet in AERIUS Monitor M23 zijn opgenomen.

Die daling van de depositie komt dus nog boven op de daling van de stikstofdepositie die in tabel 6.1. Dit gaat onder andere om reducties als gevolg van:

- De landelijke beëindigingsregeling veehouderijlocaties met piekbelasting (Lbv en Lbv-plus)
- Het vervallen van de derogatie in het kader van de Nitraatrichtlijn (in de KEV 2022 is nog uitgegaan van continuering van de derogatie)
- Provinciale gebiedsprogramma's die in het kader van het NPLG zijn opgesteld (2023) en nu (2025) geüpdatet worden
- De maatregelen uit het Programma Stikstofreductie en Natuurverbetering

Daarnaast worden in de directe omgeving van Natura 2000-gebieden talrijke maatregelen uitgevoerd om de kwaliteit van de gebieden te herstellen en (verder) te vergroten. Naast de reguliere beheermaatregelen ('instandhoudingsmaatregelen' in de zin van artikel 6-1 Habitatrichtlijn) betreft het talrijke aanvullende maatregelen ('passende maatregelen', zie artikel 6-2 Habitatrichtlijn). Een overzicht van de pakketten van maatregelen is te vinden in de beheerplannen en de gebiedsanalyses van de diverse gebieden. De later gemaakte natuurdoelanalyses geven een actueel overzicht van de vorderingen en voor zover al bekend de resultaten daarvan.

Cumulatie

In de KEV 2022 is vaststaand en voorgenomen beleid meegenomen dat op 1 mei 2022 voldoende concreet was uitgewerkt. Het Planbureau voor de Leefomgeving (PBL) houdt in de emissieraming rekening met de verwachte toekomstige omvang van maatschappelijke en economische activiteiten. De realisatie van nieuwe activiteiten (projecten) is hierin verdisconteerd, ook als voor die projecten nog een toestemmingsbesluit moet worden genomen, voor zover deze nieuwe activiteiten deel uitmaken van concreet uitgewerkt beleid.

Voor een deel van de projecten is concreet aan te geven waarmee rekening is gehouden in deze emissieramingen (op basis van vastgesteld beleid). Zo is bijvoorbeeld voor luchtvaart het uitgangspunt gehanteerd dat voor Schiphol een capaciteitsplafond geldt van 500.000 vluchten in 2030 en is voor Lelystad Airport uitgegaan van een situatie zonder commerciële vluchten (groot vliegverkeer).

Voor andere categorieën projecten kan, op basis van de PBL-gegevens (die uitgaan van de geraamde groei in de nationale omvang van verschillende activiteiten), indirect worden afgeleid dat is uitgegaan van realisatie van projecten. In de emissieprognoses op basis van KEV2022 is bijvoorbeeld uitgegaan van een groei in:

- Het aantal woningen met ongeveer 700.000 in de periode 2021-2030
- Het aantal tonkilometers vrachtvervoer over de weg, het water en het spoor
- De reizigerskilometers met de auto en openbaar vervoer
- Het gebruiksoppervlak in de dienstensector. Daarbij is bijvoorbeeld rekening gehouden met (vervangende) nieuwbouw (en sloop)
- De industriële productie (uitgesplitst naar sectoren)
- Het aantal ton goederen dat wordt op- en overgeslagen in Nederlandse zeehavens

Deze groei is een doorvertaling in fysieke termen van de geraamde groei van economie en bevolking. Deze groei in fysieke activiteit zal op microniveau deels gerealiseerd kunnen worden binnen bestaande vergunningen en deels gaat het om nieuwe activiteiten ('projecten'), zoals bijvoorbeeld de realisatie van een distributiecentrum of een extra aanlegplaats voor binnenvaartschepen (toename tonkilometers over weg en water), of van projecten met een verkeersaantrekkende werking, zoals woningbouwprojecten (toename aantal woningen). De groei in fysieke activiteiten is daarbij niet afzonderlijk toegekend aan verschillende afzonderlijke lokale nieuwe activiteiten dan wel uitbreiding van bestaande activiteiten. Het geheel van alle geraamde veranderingen in de economie wordt in onderlinge samenhang integraal gemodelleerd in de KEV.

Trendlijn in AERIUS Monitor

Uit de AERIUS Monitor M23 data volgt een duidelijke dalende trend van stikstofdepositie over de periode 2020 – 2030 voor alle betrokken Natura 2000-gebieden. Deze daling wordt bewerkstelligd door vaststaand beleid dat (deels) ook al in uitvoering is. Landelijke maatregelen met grote impact, zoals de LBV(+), het vervallen van derogatie, en de aankomende Rijks- en provinciale programma's om stikstofdepositie te verminderen, zijn hierin nog niet meegerekend. De werkelijke reductie in stikstofdepositie naar de toekomst toe zal naar verwachting dus nog groter zijn.

6.4 Referentiesituatie van Evos als natuurmaatregel

Bij de additionaliteitstoets is het in feite aan het bevoegd gezag om te beoordelen en te motiveren dat de inzet van de natuurtoestemming van Evos niet nodig is als instandhoudings- of passende maatregel. Daarbij zal het dan wel om een maatregel moeten gaan die daadwerkelijk geschikt is om het beoogde doel te halen, namelijk (in dit geval) samengevat: het behouden, herstellen of het voorkomen van significante verslechtering van de (natuurwaarden in) Natura 2000-gebieden.

De inzet van de gehele natuurtoestemming van Evos zal als mitigerende maatregel moeten worden beoordeeld nu de additionaliteitstoets daarvoor geldt. Bij de gewijzigde voortzetting van een project (zoals in de situatie van Evos) geldt dat vereiste dus niet alleen voor de wijziging of beëindiging van onderdelen van de bestaande vergunde situatie, maar ook voor de continuering van onderdelen van de bestaande vergunde situatie.

RED III richtlijn

De provincie Zuid Holland beschouwt de energietransitie als een reden van groot openbaar belang. Die verantwoording kan gevonden worden in de eisen die aan Nederland gesteld worden vanuit de Europese RED III richtlijn (Richtlijn (EU) 2023/2413), die op 20 november 2023 in werking is getreden. De activiteiten van Evos als geheel, dus zowel de bestaande onderdelen als de boogde veranderingen, zijn onderdeel van de Europese en Nederlandse energie-infrastructuur, zowel voor fossiele energie als voor duurzame energie.

Om in 2030 aan de RED III-verplichting te voldoen (artikel 25, RED III) is een zeer forse opschaling nodig van de inzet van biobrandstoffen, zoals PBL ook opmerkt in de KEV2023. Op dit punt is de bijdrage van Evos dan ook van vitaal belang voor het behalen van de doelstellingen van de RED III richtlijn omdat Evos bijdraagt aan het vergroten van de Europese productiecapaciteit voor en afname van biobrandstoffen.

Op de inrichting van Evos vindt op- en overslag plaats van (bio)methanol, (bio)ethanol en de productie en opslag van formaldehyde, paraformaldehyde en hexamethyleentetramine.

De vervanging van fossiele brandstoffen door deze (geavanceerde) biobrandstoffen draagt bij aan een daling van de uitstoot van CO₂ van fossiele oorsprong.

Evos Rotterdam is voornemens om 63.000 CBM extra opslagcapaciteit te ontwikkelen voor biomethanol, e-methanol en bio-ethanol. Ten behoeve van de energietransitie (scheepsbrandstof van fossiele brandstof naar (bio)methanol) wordt een nieuwe opslagvoorziening en ligplaats voor binnenvaartschepen gerealiseerd. Daarmee wordt de doorzet van biobrandstoffen vergroot en de afname ervan gestimuleerd.

Evos Rotterdam draagt zodoende bij aan de energietransitie door te dienen als (bio)methanol hub waarmee door middel van bunkering schepen kunnen worden voorzien van de groene brandstof.

Momenteel zijn er diverse installaties aanwezig om de afgasstromen te behandelen. Evos wil de dampbehandeling anders organiseren door het aanbrengen van diverse wijzigingen, waaronder het plaatsen van twee RTO's (regeneratieve thermische oxidator). Aanleiding voor deze aanpassing is de wens om de op- en overslag activiteiten qua dampbehandeling voor een groot deel los te koppelen van de productieactiviteiten. De bedrijfszekerheid van de RTO- installaties is zeer hoog. Bovendien verhoogt het de energie-efficiëntie van de TNV installatie en reduceert het aardgasverbruik en de bijbehorende CO₂ uitstoot. Door het verminderen van onderlinge afhankelijkheid verhoogt het bovendien de bedrijfszekerheid van de diverse activiteiten. Door deze wijzigingen komen de 'verbranding' van (p-)ZZS houdend waswater, de fakkel en tijdelijke incinerator te vervallen, wat leidt tot een reductie van emissies.

Daarmee kan worden geconcludeerd at de referentiesituatie van Evos van essentieel belang is voor het behalen van de RED III-doelen en voor het verzekeren van de Europese energievoorziening.

7 Conclusies

Uit het voorgaande kunnen de volgende conclusies worden getrokken:

- Evos beschikt over een onherroepelijke natuurtoestemming
- Het project is van vitaal belang voor het behalen van de Europese doelstellingen voor productie van biobrandstoffen als vastgelegd in de Europese RED III-richtlijn. Evos Rotterdam is voornemens om 63.000 CBM extra opslagcapaciteit te ontwikkelen voor biomethanol, e-methanol en bio-ethanol. Dit initiatief ondersteunt de energietransitie door het gebruik van groene methanol als scheepsbrandstof en duurzame grondstof voor de chemische industrie mogelijk te maken, terwijl bio-ethanol bijdraagt aan schonere brandstoffen voor het wegtransport. De stikstofruimte als gevolg van een deel van de in deze natuurtoestemming vergunde activiteiten wil Evos gebruiken om de beoogde wijzigingen mogelijk te maken
- Geconstateerd is dat de emissies die het gevolg zijn van het beoogde project niet tot een toename van de reeds vergunde emissie van Evos leiden. Het intern salderen mag - volgens de vigerende jurisprudentielijn van de Raad van State - als mitigerende maatregel worden ingezet in de passende beoordeling, omdat aan de daarvoor geldende voorwaarden wordt voldaan

Geconcludeerd wordt dat de inzet van het salderen met de natuurvergunning van Evos – voor zover dit al een geschikte en daarmee in te zetten maatregel is – voldoet aan het ‘additionaliteitsvereiste’. Daarom mag (en is) het intern salderen als mitigerende maatregel in deze passende beoordeling worden betrokken. Na het intern salderen is er (per saldo) geen stikstofdepositiebijdrage op de natuurwaarden in de Natura 2000-gebieden en worden mogelijke significante gevolgen als gevolg van stikstofdepositie volledig voorkomen. De eindconclusie is dan ook dat op basis van de passende beoordeling verzekerd is dat het beoogde project niet de natuurlijke kenmerken van de relevante Natura 2000-gebieden zal aantasten en hiervoor de gevraagde omgevingsvergunning voor een Natura 2000-activiteit kan worden verleend.